

منزل رقيه كارگر در محله چهاربرج، محل كار خير و مراسمات مذهبي است

خانه امید و همدلی

لباس فرم بچه‌ها بر رقيه خانم

منزل جواد ربانی و رقيه كارگر حدود هفت سال است خانه امید دانش آموزان نیازمند محله است؛ دانش آموزانی که چند روزی مانده به آغاز مهر در این خانه رامي زنند و لباس های فرمشان را می گیرند. رقيه خانم می گوید: با شناختی که از مدارس و لباس های فرم هایشان داریم، لباس هاتهی می شود و چند نفر از دوستانم در این کار مشارکت می کنند.

رقيه كارگر می گوید: امسال حدود چهل دست لباس فرم تهیه شد و سال های گذشته هم بین سی تا چهل دست آماده می کنیم. بچه ها باید ر و مادرشان می آیند لباس را رایگان می گیرند و می برند. او ادامه می دهد: در میان فعالیت های سال های گذشته، این متفاوت ترین کاری است که انجام داده ایم؛ چون ذوق بچه ها چنان حس خوبی به من منتقل می کند که با هیچ چیز عوض نمی کنم.

آشپزی مثل غذای خانه

اهالی محله از همسایگی با بانویی که در سال های اخیر وقت و انرژی زیادی برای خوشحالی هم محلی ها گذاشته است، خرسند هستند. عادل خسر و نیامی گوید: خانم كارگر در محله ما یک نعمت است. کجاکسی پیدای می شود که رفاه و خوشحالی همسایه و هم محلی بر زندگی خودش اولویت داشته باشد؟ او ادامه می دهد: جلسات مذهبی پر شمار و نگاه خیرخواهانه خانم كارگر باعث شده است اهالی این محله چندین بار در سال دور هم جمع شوند و برای چند ساعتی شاداب باشند. عادل خانم توضیح می دهد: برای همسایه ما فقط پهن کردن سفره مهم نیست؛ رقيه خانم وقتی برای محله آشپزی می کند، فکر و ذکرش این است که همه چیز خوب باشد.

گره گشایی از مشکلات در جلسات مذهبی

عارفه حرمحمدی که دیگر هم محلی رقيه خانم است، درباره اتفاقات خوبی که در مراسم مذهبی و روضه های این بانورخ داده است، می گوید: این جلسات مذهبی باعث شده اهالی محله بیشتر یکدیگر را بشناسند و در سختی و مشکلات کنار هم باشند. او ادامه می دهد: خیلی وقت ها در این جلسات یا با تلاش خود خانم كارگر یک موضوع و مشکلی طرح شده و همه با هم یکدل شده اند و آن مشکل را برطرف کرده اند. این ها خبری است که از طرف این بانوبه محله و همسایه ها می رسد. به نظر عارفه خانم اگر هر محله چند بانو مانند رقيه كارگر داشته باشد، شهر گلستان می شود.

زهرا زنگنه در محله چهاربرج نشانی اش را از هر کسی پرسیم، یا خودش را می شناسند یا پدرش را. آن قدر به محله آبا و اجدادی شان خدمت کرده اند که همه آن ها را به نام نیک می شناسند. بانوی پنجاه ساله این محله، خودش یک هیئت یک نفره است که از پس مراسم بزرگ محلی برمی آید. رقيه كارگر را خیلی از اهالی به سفره همیشه پهنش می شناسند اما او در این سال ها از مراسم داری جلوتر رفته و بانی اتفاقات خیر محلی شده است.

اعتباری که صرف درآمدزایی بانوان محلی می شود

رقيه كارگر به واسطه سال ها فعالیت محلی، مدتی زندگی در بافت مرکزی شهر، ارتباطات اجتماعی زیاد و جایگاه خانوادگی اش اعتبار و آبرویی برای خود جمع کرده است؛ اعتباری که حالا حدود یک سال است پشتوانه بانوان کارآفرین چهاربرج شده برای فروش محصولاتشان. رقيه خانم در این باره می گوید: این محدوده پر است از بانوانی که با تلاش و پشتکار سعی می کنند درآمدزایی داشته باشند. من سعی کردم برای حمایت از این بانوان، فضایی برای فروش محصولاتشان در فضای مجازی ایجاد کنم و خوشبختانه این کار مؤثر بود.

او ادامه می دهد: این بستر مجازی را به همه دوستان و آشنایان هم معرفی کرده ام و فقط از این تولیدکنندگان خواسته ام که قیمت را منصفانه رعایت کنند. الان هم شرایط طوری شده است که حدود چهل بانو از این طریق هم فروش محصول خوبی دارند و هم اینکه تولیداتشان تا اصفهان و شیراز تهران مشتری پیدا کرده است. رقيه كارگر می گوید: الان هم یک فضای جدید ایجاد کرده ایم برای تبادل و وسایل دست دوم تر و تمیز تا این طور به افراد نیازمند کمک شود.

۱۷ سال مهمان داری به یاد پدر

خودش پای روضه و هیئت های خانه مادر بزرگ شده است و خوب به خاطر دارد که چگونه پدر و مادرش، معتقد به خدمت به هم محلی ها بودند. رقيه خانم می گوید: پدرم معروف بود به «دایی قربان» و کارش توزیع شیر بین مغازه داران بود. خدا بیامرز به رفتار و کردار درست معروف بود و ما را هم به این نوع شخصیت تشویق می کرد.

همان پدر نیک رفتار که از نیافت رقيه خانم به این فکر افتاد که برای شادی روح پدرش، یک قدم ماندگار و همیشگی بردارد و این طور شد که مجالس مذهبی برپا کرد. خودش می گوید: در ابتدا برنامه سه شب اعیای ماه مبارک را همراه با پذیرایی افطار تا سحر برنامه ریزی و برگزار کردیم. پس از آن، مجالس تاسوعا و عاشورا و بقیه مناسبت ها را در خانه و مسجد برگزار کردیم.

حالا هفده سال است که رقيه خانم در هر مناسبتی آستین همت بالایی زند و با دوست و آشنا و هم محلی ها و بچه هایش، بساط مراسم مذهبی را برپا می کنند. او می گوید: برای مسائل مالی مراسم، خدا خودش همه امور را جور می کند. افراد زیادی هم مثل خانم ها حاجیه مریم، خسرونی، بیابانی، حاج آقا جعفری، خادم مسجد قمرینی هاشم^(ع) سرچشمه، یاری ام می کنند.

برگزاری مراسم مذهبی در روز و خانه و مسجد

از نیمه شعبان تا عاشورا و از شهادت امام رضا^(ع) تا ولادت امام علی^(ع)، همیشه وسایل پذیرایی در خانه رقيه خانم مهیاست تا مهمانی های پانصد تا هزار نفره را تدارک ببیند. در این راه هم نه خسته می شود و نه کم می آورد. خودش می گوید: هدف اصلی من از برگزاری مراسم، این است که اهالی محله سربیک سفره دور هم جمع شوند و با هم یکدل باشند.

او تعریف می کند: سعی کرده ام مراسم را چه در مسجد و خانه و چه در روز و خانه پهلوان رستم برگزار کنم و به این فکر نکرده ام که چه مراسمی هست و چه وسایلی داریم. به نظر اهالی این محدوده از شهر، فرصت زیادی برای دور هم بودن ندارند و تفریح زیادی هم ندارند؛ پس با این کار سعی می کنم علاوه بر برکات معنوی، فرصت دور هم بودن اهالی این محله قدیمی را فراهم کنم.

اهل این خانه خستگی نمی شناسند

بانوی خیر و نیک اندیش محله چهاربرج از نقش همسر و فرزندانش در اقدامات محلی می گوید و اینکه همدلی خانوادگی باعث شده است در این مدت، کارهای مراسم بر زمین نماند. رقيه خانم می گوید: همسر، جواد ربانی، دخترانم، شکوفه و شادی و پسر، علی در این سال ها تلاش کرده اند با همه سختی ها و کمبود ها کنار من باشند و برای اینکه کاری بر زمین نماند، تلاش کنند.

این بانو تعریف می کند: طبیعتا برگزاری مراسم باعث می شود کارهای خانه دیر و زود یا زحمت اهل خانه زیاد شود؛ با وجود این همه اعضای خانه تا آخرین لحظه کار می کنند و هیچ کدام از ما وقتی حرف پذیرایی از اهالی محله و مهمانان باشد، خستگی نمی شناسیم.